

Anonymiseret version

Oversættelse

C-783/19 - 1

Sag C-783/19

Anmodning om præjudiciel afgørelse:

Dato for indlevering:

22. oktober 2019

Forelæggende ret:

Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien)

Afgørelse af:

4. oktober 2019

Appellant:

Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Indstævnt:

GB

**Audiencia Provincial de Barcelona (regional domstol), 15. afdeling.
Civilretlige sager**

[Udelades] **Appel** [udelades]

Sag: Ordinært søgsmål

Første instans: Juzgado de lo Mercantil (handelsret) nr. 6 i Barcelona

Sagen i første instans: Almindelig procedure [udelades]

Appellant [udelades]: COMITÉ INTERPROFESSIONAL DU VIN DE CHAMPAGNE [udelades]

Indstævnt: GB

[Udelades] I appelsagen [udelades], der behandles af denne ret og er iværksat af COMITE INTERPROFESSIONAL DU VIN DE CHAMPAGNE mod GB til prøvelse af dom afsagt i et ordinært søgsmål, er der truffet en **endelig** afgørelse [udelades] med følgende indhold:

Kendelse

[Udelades] [oplysninger om retsinstansen]

Barcelona, den 4. oktober 2019.

Appellant: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne.

Indstævnt: GB.

Appelleret afgørelse: Dom.

Dato: 13. juli 2018.

Sagsøger: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne.

Sagsøgt: GB.

Faktiske omstændigheder

1. Ved Audiencia Provincials (regional domstol) 15. afdeling i Barcelona [udelades] behandles appel [udelades] indgivet af Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne mod dom afsagt af

[Org. s. 2] Juzgado Mercantil (handelsret) nr. 6 i Barcelona af 13. juli 2018.

2. Formålet med sagen i første instans og appellen var at fastslå omfanget af beskyttelsen af oprindelsesbetegnelsen Champagne mod GBs anvendelse af virksomhedsnavnet og betegnelsen »Champanillo« i erhvervsmæssig sammenhæng om forretningslokaler anvendt til restauration.

3. [Udelades] Retten nærer tvivl om omfanget af EU-forordningerne vedrørende oprindelsesbetegnelser og konkret vedrørende beskyttelse af vinprodukters oprindelse og har derfor forelagt et præjudicielt spørgsmål for Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 267 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde.

4. Forud for forelæggelsen blev parterne underrettet, så de kunne fremsætte de anbringender, de fandt relevante [udelades].

Retlige bemærkninger [udelades]

1. Sagens genstand

Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (CIVC) anlagde et ordinært søgsmål mod GB vedrørende industriel ejendomsret. Sagsøgeren nedlagde påstand om, at Retten skulle træffe følgende afgørelse:

»At det fastslås:

- 1) At sagsøgtes anvendelse af betegnelsen CHAMPANILLO på markedet [udelades] udgør en krænkelse af oprindelsesbetegnelsen [udelades] Champagne.
- 2) At sagsøgtes registrering og anvendelse af domænenavnet »champanillo.es« samt betegnelsen CHAMPANILLO på deres konti på de sociale medier Facebook og Twitter udgør en krænkelse af oprindelsesbetegnelsen Champagne.
- 3) Som følge af ovenstående afgørelse skal domænenavnet »champanillo.es« og de konti på de sociale medier på internettet, hvor betegnelsen CHAMPANILLO optræder, slettes.

[Org. s. 3] Sagsøgte tilpligtes:

- a) At efterkomme denne afgørelse.
- b) At afstå fra at anvende betegnelsen CHAMPANILLO.
- c) At trække enhver titel, kendetegn, plakat, annonce, reklame eller kommercielt dokument, herunder på internettet, hvor denne betegnelse optræder, tilbage fra markedet.

Det bestemmes:

- a) Domænenavnet »champanillo.es« slettes ved meddelelse til Red.es.
- b) Konti på Facebook og Twitter, hvor betegnelsen CHAMPANILLO optræder, slettes ved meddelelse til den relevante udbyder.

- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.«

2. Sagsøgte gjorde heroverfor [udelades] gældende, at betegnelsen »Champanillo« eller »el Champanillo« blev anvendt som virksomhedsnavn for en restauration (en tapasbar), uden risiko for forveksling med de produkter, der er omfattet af oprindelsesbetegnelsen Champagne og uden at drage nytte af den nævnte oprindelsesbetegnelses renommé.
3. Efter gennemførelsen af den sædvanlige procedure afsagde Retten dom, hvorved sagsøgeren ikke fik medhold. Af dommen fremgår det, at:

»I den foreliggende sag bemærkes det efter en vurdering og afvejning af de omtvistede betegnelser, at sagsøgtes anvendelse af betegnelsen »Champanillo«

[udelades] om de virksomheder, han driver, og på de sociale medier udgør en svag og irrelevant antydning af betegnelsen Champagne, der ikke er i strid med artikel 118m, stk. 2 [udelades], i forordning (EF) nr. 1234/2007.

Ikke enhver antydning udgør en krænkelse, men kun dem, der er forbundet med den beskyttelse, der gives til oprindelsesbetegnelserne. Det produkt, betegnelsen »Champanillo« henviser til, er ikke en vin eller en alkoholholdig drik men derimod navnet på en [udelades] tapasbar eller restaurant, hvoraf det ikke fremgår, at der sælges »champagne«, og målgruppen for produktet adskiller sig så meget fra de produkter, der er omfattet af betegnelsen »Champagne«, der er en velrenommeret betegnelse, som nyder stor prestige inden for vin- og restaurationssektoren, at den fonetiske lighed mellem betegnelserne ikke udgør en antydning.«

[Udelades] dommen i første instans henviste til den spanske Tribunal Supremos 1. afdeling (øverste domstol) praksis [udelades] i dom af 1. marts (ECLI:ES:TS:2016:771), der omhandlede betegnelsen Champín, der blev anvendt [org. s. 4] til at markedsføre en alkoholfri frugtlæskedrik til brug ved børnefester. Tribunal Supremo (øverste domstol) fandt, at betegnelsen Champín ikke udgjorde en krænkelse af oprindelsesbetegnelsen Champagne, da produktet, som betegnelsen Champin henviser til samt målgruppen for produktet, adskiller sig fra de produkter, der er omfattet af betegnelsen Champagne og produktets målgruppe. På denne baggrund har Tribunal Supremo (øverste domstol) fastslået, at den fonetiske lighed ikke udgør en antydning.

4. Dommen blev appelleret af D.O. Champagne (sagsøgeren i hovedsagen).
5. Sagens faktiske omstændigheder er følgende:
 - 1) Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (herefter C.I.V.C.) er et organ, der er anerkendt i fransk ret, og som varetager champagneproducenternes interesser og er ansvarlig for at beskytte oprindelsesbetegnelsen Champagne i hele verden.
 - 2) Som det er vedtaget i franske lov af 12. april 1941, er C.I.V.C. en delvist statsejet organisation, der har status som en juridisk person og har kompetence til at anlægge sager [udelades] ved domstolene med henblik på at beskytte oprindelsesbetegnelsen Champagne.
 - 3) Oprindelsesbetegnelsen »Champagne« er i dag beskyttet af det franske dekret nr. 2010-1441 af 22. november 2010, der finder anvendelse i Spanien i medfør af konventionen og dens protokol om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser, herkomstbetegnelser og betegnelse af bestemte produkter, der er indgået mellem den spanske stat og den franske republik d. 27. juni 1973.
 - 4) Oprindelsesbetegnelsen »Champagne« er også beskyttet på internationalt niveau via registrering hos Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret, dokument 3-8 i stævningen.

- 5) Oprindelsesbetegnelsen Champagne er anerkendt og velrenommeret i hele verden, dokument 9-16.
- 6) GB har anvendt betegnelsen »CHAMPANILLO« om en række bar- og tapasvirksomheder i byerne Barcelona, Mollet del Vallés, Calella og Cardedeu, dokument 17-19.
- 7) Sagsøgte har forsøgt at registrere [udelades] betegnelsen »Champanillo« [udelades] som varemærke hos la Oficina Española de Patentes y Marcas (OEPM) (det spanske patent- og varemærkekontor) ad to på hinanden følgende omgange, og i begge tilfælde er registreringen efter indsigelse fra sagsøgeren blevet afslået på grund af uforenelighed med oprindelsesbetegnelsen Champagne, ved afgørelser af 8. februar 2011 og 14. april 2015. [Org. s. 5]
- 8) GB har også anvendt betegnelsen »Champanillo« til at markedsføre sine restaurationer (bar og tapas) på de sociale medier og i traditionelle reklamemedier (breve, flyers og annoncer). Denne anvendelse stilles der også spørgsmålstejn ved.
- 9) Sagsøgeren har fremlagt dokumentation for, at GB indtil 2015 solgte en mousserende drik under betegnelsen »Champanillo« i sine restaurationer, og at sagsøgte ophørte med at markedsføre den mousserende vin efter påkrav herom fra sagsøgeren.
- 10) Derudover er der i reklamer for virksomhederne anvendt et understøttende grafisk element i form af et fotografi af to glas med en mousserende drik.

2. Relevante retsregler i forbindelse med de rejste spørgsmål

6. Generelt kan det fastslås, at sagen vedrører spørgsmålet om, hvorvidt en ejer af en restauration kan anvende en betegnelse, der kan indeholde en antydning af en beskyttet oprindelsesbetegnelse, for et produkt.
7. Reglerne om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser henviser til produkter, hvorimod sagsøgte har anvendt betegnelsen, der giver anledning til antydning, om en serviceydelse.

Det retlige grundlag for afgørelsen af sagen er hovedsageligt artikel 13 i Rådets forordning [udelades] (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter.

Samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning [udelades] (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter. Artikel 103 i denne forordning omhandler specifikt beskyttelse af oprindelsesbetegnelser for vinprodukter.

Særligt i forordningens stk. 2, [org. s. 6] litra b), anføres, for så vidt som den vedrører ikke blot produkter men også produkter med serviceydelser:

»2. Beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser samt de vine, der anvender disse beskyttede betegnelser i overensstemmelse med produktspecifikationen, er beskyttet mod:

b) enhver uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning, selv om produktets eller tjenesteydelsens virkelige oprindelse er angivet, eller den beskyttede betegnelse er oversat, transskriberet eller er translittereret eller ledsaget af udtryk såsom »art«, »type«, »måde«, »som fremstillet i«, »efterligning«, »smag«, »som« eller tilsvarende.«

Disse bestemmelser skulle indføres i artikel 1 643-1 i Código Rural francés (den franske landbrugslov), der finder anvendelse i Spanien i medfør af konventionen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser, herkomstbetegnelser og betegnelse af bestemte produkter, der er indgået mellem Spanien og Frankrig (protokol af 27.6.1973).

8. På baggrund af de relevante retsregler, og uanset at andre supplerende bestemmelser kan finde anvendelse, er Retten i tvivl om omfanget og fortolkningen af disse EU-bestemmelser, hvilket generelt rejser de følgende spørgsmål vedrørende grænserne for beskyttelsen af oprindelsesbetegnelserne, der kan sammenlignes med beskyttelsen af andre industrielle ejendomsrettigheder.
 - 1) Hvorvidt omfanget af beskyttelsen af [udelades] en oprindelsesbetegnelse tillader, at betegnelsen ikke blot beskyttes mod lignende produkter men også mod serviceydelser, der kan knyttes til den direkte eller indirekte distribution af disse produkter.

- 2) Hvorvidt risikoen for krænkelse i forbindelse med antydning som omhandlet i de omtalte artikler i EU-forordningerne kræver, at der først og fremmest foretages en analyse af betegnelsen [udelades] for at fastslå, hvilken betydning den har for den gennemsnitlige forbruger, eller om [udelades] det for at analysere denne risiko for krænkelse i forbindelse med antydning først bør fastslås, om der er tale om de samme produkter, lignende produkter eller komplekse produkter, der indeholder en komponent fra et produkt, der er beskyttet af en oprindelsesbetegnelse.
- 3) Hvorvidt risikoen for krænkelse i forbindelse med antydning skal bestemmes ud fra objektive parametre, når der foreligger identiske eller meget lignende betegnelser, eller om den skal gradueres under hensyntagen til de produkter og serviceydelser, der indeholder en antydning, samt til de produkter og serviceydelser, der er omfattet af beskyttelsen, for at fastslå, at risikoen for antydning er svag og irrelevant.
- 4) Hvorvidt beskyttelsen, der er fastsat i de omhandlede bestemmelser, i tilfælde af antydning eller brug er en specifik beskyttelse, der er karakteristisk for disse produkters særegenheder, eller om beskyttelsen nødvendigvis skal være knyttet til bestemmelserne om illoyal konkurrence.
9. Disse spørgsmål er rejst i forbindelse med appelsagen og fastsættelsen af, hvad [org. s. 7] omfanget og fortolkningen af krænkelsen af en oprindelsesbetegnelse skal være ved brug af betegnelsens renommé i tilfælde, hvor den hypotetisk krænkende part leverer en serviceydelse.
10. [Udelades] [supplerende spørgsmål rejst af appellanten, som ikke er taget i betragtning]

3. Begrundelsen for forelæggelsen af det præjudicielle spørgsmål.

11. I henhold til artikel 267 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde og den retspraksis, der uddyber den, kan den nationale ret, når den i forbindelse med en sag skønner, at en EU-retlig bestemmelse er anvendelig, hvor der ikke foreligger en fortolkning, og der kan rejses tvivl om foreneligheden med andre nationale bestemmelser eller med national retspraksis, forelægge spørgsmålet, selv om retten ikke er den sidste nationale instans. De nationale retter har en meget vid adgang til at indbringe spørgsmål for Domstolen, hvis de skønner, at en sag, der verserer for dem, rejser spørgsmål om fortolkningen af EU-retlige bestemmelser, som de nødvendigvis må træffe afgørelse om.
12. I den foreliggende sag rejses nogle fortolkningsmæssige spørgsmål i forbindelse med de nævnte EU-retlige forordninger [udelades] Rådets forordning (EF) [udelades] nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og [udelades] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [udelades] nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter [udelades].

13. Efter således at have fastlagt rammerne for tvisten har Retten fundet det nødvendigt at indgive en anmodning om præjudiciel afgørelse i medfør af artikel 267 i TEUF med henblik på, at Den Europæiske Unions Domstol besvarer de følgende spørgsmål.

Afgørelse

[Org. s. 8] På baggrund af ovenstående har Retten besluttet at anmode Den Europæiske Unions Domstol om en præjudiciel afgørelse vedrørende nedenstående spørgsmål om fortolkningen af artikel 13 i Rådets forordning (EF) [udelades] nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og artikel 103 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning [udelades] (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter.

1) Tillader omfanget af beskyttelsen af en oprindelsesbetegnelse, at betegnelsen ikke blot beskyttes mod lignende produkter men også mod serviceydelser, der kan knyttes til den direkte eller indirekte distribution af disse produkter [?]

2) Kræver risikoen for krænkelse i forbindelse med antydning som omhandlet i de omtalte artikler i fællesskabsforordningerne, at der først og fremmest foretages en analyse af betegnelsen for at fastslå, hvilken betydning den har for den gennemsnitlige forbruger, eller bør det for at analysere denne risiko for krænkelse i forbindelse med antydning først fastslås, om der er tale om de samme produkter, lignende produkter eller komplekse produkter, der indeholder en komponent fra et produkt, der er beskyttet af en oprindelsesbetegnelse [?]

3) Skal risikoen for krænkelse i forbindelse med antydning bestemmes ud fra objektive parametre, når der foreligger identiske eller meget lignende betegnelser, eller skal den gradueres under hensyntagen til de produkter og serviceydelser, der indeholder en antydning, samt til de produkter og serviceydelser, der er omfattet af beskyttelsen, for at fastslå, at risikoen for antydning er svag og irrelevant [?]

4) Er beskyttelsen, der er fastsat i de omhandlede bestemmelser, i tilfælde af antydning eller brug en specifik beskyttelse, der er karakteristisk for disse produkters særegenheder, eller skal beskyttelsen nødvendigvis være knyttet til bestemmelserne om illoyal konkurrence [?]

[Udelades] [Proceduremæssige betragtninger] [udelades] Denne afgørelse er endelig og kan ikke appelleres.

[Org. s. 9] [udelades].

Barcelona, den 10. oktober 2019.

[Udelades]